10de Jaargang — Curacao den 27n. Mei 1893 — N° 491

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali tuer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa bugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE DUITSCHE KEIZER TE ROME

Schitterender bezoek als het laatste van Keizer Wilhelm II aan de Eeuwige Stad heeft het romeinsche volk onzer dagen zelden aanschouwd.

Hier werd de herinnering weder opgewekt aan de hofstoet der historie, die in het jaar 1870 zoo jammerlijk werd onderbroken. Hier zag men de feestelijk uitgedoste waardeheidsbekleeders weder, de vergulde en met wapens beschilderde rijtuigen, voor het bezoek aan den Paus door den keizer opzettelijk uit Berlijn ontboden.

De berichten en verslagen over dat keizerlijk bezoek, zijn zóó uitvoerig, dat wij slechts een enkele greep kunnen doen. Maar boven alles schittert uit de openbare hulde door den Keizer aan den Paus gebracht, een hulde, die de Katholieke bladen met vreugde, de andersgezinde met spijt vervult.

Wij laten een kort overzicht volgen:

Zondag den 23 April ten half-één arriveerde de Keizer met zijn gevolg in italiaansche hofrijtuigen, onder het gejuich eener talrijke menigte, aan de pruisische legatie, waar hem de kardinalen Ledochowski en Mocenni, alsook de prelaten Segna en De Montel door den gezant Von Bülow werden voorgesteld. Aan het déjeuner van 16 converts had de keizer aan zijn rechterhand: kardinaal Ledochowski, den vrijheer Marschall Von Bieberstein, generaal-majoor Von Plessen en den gezantschapssecretaris Stumm; aan zijn linkerhand: kardinaal Mocenni, generaal Von Hahnke, adm. vrijh. Von Senden en den vleugel-adjudant luitenant Von Moltke. Tegenover hem zat Von Bülow tusschen de monsignori De Montel en Segna, den geheimraad Lucanus met den opperceremoniemeester graaf Eulenburg en den legatieraad Kiderlen en den adjudant Scholl. De Keizer sprak druk met kardinaal Ledochowski, wien hij een snuifdoos met zijn in briljanten gevat portret schonk, er volgens sommige berichtgevers zelfs de woorden bijvoegende: "Niet waar? Al het gebeurde is vergeten!" Tegen 2 uur kwam de Keizerin, aan wie de kardinalen en prelaten eveneens werden voorgesteld, waarna de uit Berlijn overgezonden pruisische hofrijtuigen voorreden, waarmede het keizerlijk paar en gevolg naar het Vaticaan reden; de geheele weg was ter weerszijden door italiaansche troepen afgezet. Tien minuten vóór drieën reed de keizerlijke stoet de *Corte di San Damaso* op, waar de pauselijke grootmeester van het H. Hospitium, prins Ruspoli, de vorstelijke bezoekers het eerst ontving. Terstond daarop verschenen echter ook de majordomus Mgr. Della Volpe en de geheim kamerheer graaf Alborghetti, die door Von Bülow aan den Keizer en de Keizerin werden voorgesteld. In de Clementina-zaal geschiedde de ontvangst door den ceremoniemeester Sambucetti en den opperkamerheer Azevedo, terwijl de Adellijke Lijfwacht en de Zwitsers militaire eer bewezen. Aan de deur van de gele zaal kwam Z. H. de Paus zijn vorstelijken bezoekers reeds te gemoet en geleidde hen onder een baldakijn naar drie gereed staande fauteuils, waar alle drie plaats namen. De H. Vader schonk der Keizerin een in de ateliers van het Vaticaan vervaardig mozaïekstuk, de St. Pieter voorstellende, waarna de Keizer den Paus een gekleurde photographie gaf, het keizerlijk gezin voorstellend. Leo dankte hartelijk en zei haar te zullen plaatsen bij de photographie van Wilhelm I, hem na diens overlijden toegezonden door Keizerin Augusta. Nadat het gesprek ruim een kwartier geduurd had, nam de Keizerin, na haar gevolg den Paus voorgesteld te hebben, afscheid, om de sixtijnsche kapel, de pinakotheek, de bibliotheek, de gobelinzaal, de zaal der geographische kaarten, de Loggia's en de basiliek van St. Pieter te bezichtigen. Gedurende al dien tijd bleef keizer Wilhelm met den Paus alleen. Niemand weet natuurlijk wat er gesproken werd, maar blijkbaar heerschte bij het geheele onderhoud de grootste hartelijkheid. Eerst na verloop van drie kwartier werd het gevolg des Keizers toegelaten om aan den Paus te worden voorgesteld. De H. Vader had voor ieder in het bijzonder eenige welwillende woorden, meer bepaaldelijk voor den gezant Von Bülow, graaf Eulenburg en luitenant Von Moltke, aan welken laatste Z. H. o. a. vroeg, of hij familie was van den grooten veldmaarschalk graaf Von Moltke. In volkomen afwijking van het gebruikelijke ceremonieel," deed de Paus den Keizer uitgeleide door de geheele zaal en een aangrenzend particulier vertrek, tot in de Troonzaal, waar met wederzijdsche hartelijkheid werd afscheid genomen. Toen Wilhelm 's Pausen hand wilde kussen, voorkwam Leo hem, door hem tot driemaal toe de hand te drukken.

De Keizer zag zeer ernstig, maar toch kennelijk opgetogen. Daar de kardinaal-staatssecretaris Rampolla ongesteld was, kon aan dezen het gewone bezoek niet gebracht worden, en daalde de Keizer naar de St. Pieter af, waar hij de Keizerin nog aantrof. Na zelf ook nog eenigen tijd vertoefd te hebben, aanvaardde hij nu met haar den terugtocht naar de pruisische legatie. Toen de keizerlijke stoet over het St.-Pietersplein reed, verscheen de H. Vader aan een venster van zijn slaapvertrek, doch de Keizer zag hem niet. Door een deel van het publiek werd hij echter nog vluchtig opgemerkt, zoodat een vurig *evviva il Papa!* zich met de laatste voor den Keizer bestemde toejuichingen mengde.

De Paus, zegt men, zich tot zijn omgeving wendende, terstond nadat de Keizer hem in de Troonzaal verlaten had, sprak met zichtbaar ontroering: *l'imperatore è un brav uome.* (De Keizer is een flink man).

Bladen van alle kleur geven beschouwingen over dit schitterend en tegelijk hartelijk bezoek. De protestantsche *Ausburger Postzeitung* maakt de volgende bemerkingen:

„Het bezoek van den Keizer bij den Paus is een gebeurtenis, welke, op zichzelve beschouwd en afgescheiden van alle politieke vragen van den dag, aan de Katholieken niet dan voldoening kan geven. Dit bezoek, waarin ditmaal ook de Keizerin deelneemt, is niet alleen een erkenning van de hooge positie, door den Paus en het Pausdom ingenomen, maar tevens een sprekend bewijs van de goede verstandhouding tusschen Duitschland en het Vaticaan. Wij laten de vraag in het midden, of het bezoek van den Keizer te Rome een politieke beteekenis heeft, en of daardoor feitelijk een verandering in den politieken toestand zal worden teweeggebracht, — nadeelige gevolgen zullen er in geen geval uit voortspruiten. Bij het bezoek werden dezelfde formaliteiten herhaald, die bij een vroegere gelegenheid waren voorgeschreven. Deze formaliteiten zijn, natuurlijk, een doorn in het oog van hen die de romeinsche vraag als niet meer bestaande willen doen beschouwen en het proteststandpunt, door den Paus ingenomen, bespotten. De Keizer echter eerbiedigt het standpunt; al is het slechts door een formaliteit, voor ons is dit op het oogenblik voldoende. Als protestantsch vorst is de Keizer niet aan de eischen gebonden, die de Paus aan Katholieke Vorsten, welke hem willen bezoeken, moet stellen. De keizer van Oostenrijk komt niet naar Rome zoo lang zijn polietieke bondgenoot daar tegen den wil van den Paus zal zetelen, en de aanwezigheid van den oostenrijkschen aartshertog als vertegenwoordiger van den Keizer bij het zilveren bruiloftsfeest van het italiaansche Koningspaar wordt in het Vaticaan volkomen geïgnoreerd. Het ontzag voor den Paus neemt toe in eene mate, die den vijanden der Kerk volstrekt niet bevalt."

Zoo is het. De eerbied en vereering voor den grijsaard van het Vaticaan wordt dagelijks grooter en wellicht is de dag niet ver meer dat de zon der vrijheid het Rome der Pausen zal beschijnen.

INGEZONDEN.

Curaçao, 27en Mei 1893.

DANIEL CORSEN
EN
EUGÈNE GAZAN.

Le plaisir des bons cœurs, c'est la reconnaissance.

Hoe eenvoudig onze woorden ook mogen zijn, hoe ongekunsteld onze uitdrukkingen, zij dienen niet geringgeschat te worden, wijl zij de taal, de ontboezeming zijn van harten doordrongen van warme erkentelijkheid jegens hen die, ondanks de levensstormen waartegen zij zelven nog steeds te kampen hebben, met onverflauwde liefde en voorbeeldige zelfverloochening zich ten taak hebben gesteld, door woorden en daden, de ellende te verzachten, de smarten te lenigen der zich in nijpende omstandigheden bevindende huisarmen.

Heden voor vijf en twintig jaren traden de Weledele heeren Daniel Corsen en Eugène Gazan als leden van het R. K. Armbestuur op. Gedurende dit lange tijdperk dat gepaard ging met de grootste moeielijkheden wegens het steeds aangroeiende getal nooddruftigen en de weinige middelen waarover men beschikken kon, lieten zij geene pogingen onaangewend, deinsden zij voor geene hinderpalen, welke ook, terug, offerden zij soms hunne persoonlijke belangen op om door hunne krachtige bemoeiingen, hunne treffende hulpvaardigheid den kommer hunner evenmenschen te verlichten.

Eere zij hun dus; zij strekken het College waartoe zij behooren tot sieraad; hunne namen zijn in onze dankbare harten geschreven, hunne schoone daden onuitwischbaar in ons aandenken.

Heil, roepen wij dien beiden beoefenaars der christelijke liefdadigheid toe, op dit hun jubelfeest; heil in al hun streven, heil in al hun wandel; heil in dit ondermaansche leven, heil hiernamaals in Sions hemelrijk, waar, voorzeker, de Vader der Barmhartigheid, die geen glas water in Zijnen naam gegeven onvergolden zal laten, ten eeuwigen dage, hunne hoofden zal omkransen met de lauweren der onsterfelijkheid

Namens tal van huisarmen.

Paul F. G. Curiel.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking dd. 19 dezer maand N°. 320 is aan den heer H. Snel, Predikant bij de Vereenigde Protestantsche Gemeente alhier, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De Nederl. Schoener Gouv. van den Brandhof zal op Zaterdag den 13 Juni naar de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Martin N. G. vertrekken.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Rudolf Casseres, B. M. A. Correa, Correa Hermanos & C°., F. D. Curiel, D. L. I. R. Delvalle Henriquez, Rockwell Davis, Prokop Jan Dekánoosky, Venilia Eiman, Antonio Frank, Trina de Gallegos Mombrunt, F. S. Henriquez, D. D. Henriquez, C. Jorsina, Laura Lewis, Rosalie Lourens, Manuel A. Lares, Manuel Perez, Jacinto R. Pachano, Augistin Rato de Marchena, Jean Stracosky, Charles Vojacch.

NEDERLAND.

De Koninginnen zijn den 4 Mei in welstand te Ludwingsburg aangekomen. Aan het station werden HH. MM. luisterrijk ontvangen, de Koning en de Koningin van Wurtemberg en hunne dochter Pauline, prins en prinses van Bentheim waren er aanwezig. In de straten droegen onderscheidene personen oranje-cocardes en strikjes.

HH. MM. logeeren in het koninklijk slot. De Wurtembergsche koningsfamilie bewoont de villa *Marienwahl.*

Zondag-ochtend half 11 zou de kerkelijke aanneming van de 15jarige prinses Pauline plaats hebben.

— Z. K. H. prins Albert van Pruisen heeft Voorburg weer verlaten en den trein van den Staatsspoorweg, die te 5 uur uit Den Haag

vertrekt, de terugreis naar Brunswijk aangenomen.

— De minister van Marine heeft bepaald, dat de schermgeweren van de landmacht, bij de zeemacht zullen worden ingevoerd.

— Aangaande den onlangs in Indië overleden opperofficier Luitenant Kolonel Engel, wordt het volgende geschreven:

„De gepensionneerde luitenant-kolonel van het Nederlandsch-Indische leger F. T. Engel, wiens overlijden in de bladen werd gemeld, was een Brabantsche jongen, die niet alleen met eere en roem zijn vaderland heeft gediend, maar ook den moed had — een moed, die vooral in Indië zoovelen ontbreekt — om steeds ridderlijk en openlijk zich een zoon der Kerk te belijden en te toonen. Men zag hem, den hooggeplaatsten officier, persoonlijk de Mis dienen voor de Priesters, die steeds bij hem een gastvrij onderkomen vonden, en nooit zou hij nalaten vóór den aanvang van den strijd het hoofd te ontblooten, om van den Heer der Heerscharen de overwinning voor zijn Vaderland af te bidden en daartoe zijn soldaten uit te noodigen.

En dan, was hij onverwinbaar, de kleine vurige luitenant-kolonel met zijn hoog, breed voorhoofd en schitterende oogen, die zijn soldaten tot leeuwen maakte gelijk hij-zelf was. Dit toonde hij bij de operatiën tegen de 4, 6, 9 en 22 Moekims in Atjeh (1875 en '76), bij welke gelegenheid hij tot ridder 3de klasse der Militaire Willemsorde werd benoemd; dit bewees in 1878 zijn gedrag bij de excursie in het noordelijk deel der residentie Tapanoeli, waarvoor hem een bijzondere dankbetuiging der Regeering ten deel viel; dit was hij als militair en civielbevelhebber in Atjeh. Maar dit bleek hij vooral bij de versterkte Ketepan-Doeabetoel, waar hij een ernstige borstwonde bekwam, die, zooals hij later steeds dankbaar erkende, alleen niet doodelijk was geweest, omdat met de kogel het scapulier, dat hij nooit aflegde, in het lichaam was gedrongen en het verder voortgaan van den kogel had belet. Behalve zijn scapulier onder het kleed, prijkten op die borst het eereteeken van belangrijke krijgsbedrijven, de Atjeh-medaille en het eereteeken voor langdurigen dienst als Nederlandsch officier.

Toch bereidde hetzelfde Vaderland, dat hij zoo trouw, zoo moedig en zoo onverdroten had gediend, hem een grievende teleurstelling. In 1851 als sergeant naar Indië gegaan, daar in 1852 tot tweede-luitenant bevorderd en, na de verschillende rangen doorloopen te hebben, in September 1873 tot luitenant-kolonel aangesteld, werd hij, na ook eenigen tijd plaatselijk commandant te Soerabaja te zijn geweest, bij de volgende promotie gepasseerd.

Maar neen, niet het vaderland bereidde hem die teleurstelling, want, zoo het waar is, gelijk algemeen werd geloofd, dat hij om zijn godsdienstigheid werd voorbijgegaan, dan was hier een kleinzieligheid in het spel, die wij nooit Nederlandsch zullen noemen, en waardoor hij, die zich daaraan wellicht in naam van het vaderland schuldig maakte, nooit in den geest van het vaderland heeft gehandeld. Het vurige karakter van den luitenant-kolonel kon zich bij zijn ongemotiveerden voorbijgang niet neerleggen. Hij trok zich uit den dienst terug en vestigde zich als particular met zijn vrouw te Padang-Pantjang, waar hij in den ouderdom van ruim 61 jaren — hij was den 18den October 1831 te Grave geboren — overleed.

BUITENLAND.

Rome. — In de eerste dagen van April heeft de H. Vader eene audiëntie toegestaan aan eene deputatie van het College van Arcueil, aan welks hoofd de bekende Pater Dominicaan Didon staat. De deputatie, onder geleide van Père Didon, bestond uit honderdvijftig personen, leerlingen van Arcueil en van sommigen daarvan ook de ouders. Vooral kenmerkte deze audiëntie zich door buitengewone hartelijkheid, voorkomende uit de sympathie, zoowel van Leo XIII voor Frankrijk en voor de Fransche jongelingschap, als van deze toekomstige mannen van Frankrijk voor den Plaatsbekleeder van Christus.

Gedurende de audiëntie, was de H. Vader op den Pauselijken troon gezeten. De leerlingen stonden om hun vaandel geschaard. Met vaderlijke welwillendheid noodigde de Paus Père Didon uit, die jonge mannen tot den troon te doen naderen en Zijne Heiligheid vroeg, wat hun standaard beteekende. Die standaard was het vaandel van Arcueil, de Fransche vlag, welke op hare banen de wapenteekenen der Dominicanen met het woord "Veritas", Waarheid, draagt.

Toen greep Père Didon het vaandel, spreidde het uit voor de voeten des Pausen, en sprak de volgende wooden:

" Heilige Vader, ik ontplooi dit vaandel en leg het neer aan Uwe voeten als een bewijs van onze gehoorzaamheid en van onzen kinderlijken eerbied. Het is ons oog, de godsdienst, het vaderland en de wetenschap

Zijt Gij niet, Heilige Vader, op aarde het Opperste Hoofd van den godsdienst? Vader van alle christelijke natiën, toch hebt Gij Frankrijk bemind als de oudste dochter der Kerk, op gevaar af van de ijverzucht der overige volkeren op te wekken. Gij, Bewaker van het eeuwig licht, hebt een straal daarvan doen schijnen op de menschelijke wetenschap. Wij smeeken U dan dit vaandel te willen zegenen, opdat zij, die leven en sterven onder den schaduw van die vlag, mogen zijn onverschrokken verdedigers van den godsdienst, vurige zonen van Frankrijk en moedige geleerden, die de Kerk en Frankrijk dienende, ook tot hun eer mogen strekken."

Leo XIII, wiens edele ziel trilt bij iedere aandoening, was zichtbaar bewogen bij dit onverwacht schouwspel en door deze weinige woorden, welke Frankrijk met den godsdienst en met de Kerk vereenigden.

Toen sprak de Paus van Zijne liefde voor de jeugd. Hij zeide hun, hoe gelukkig Hij was, nu Hij, na zooveel pelgrims, voor zich zag staan de jonge mannen van Arcueil, de leerlingen der Dominicanen, het Frankrijk van de toekomst. En de gedachte van Père Didon verder ontwikkelende, voegde de Paus aan diens woorden toe: "Mijne zeergeliefde zonen, bewaar den godsdienst in Uwe harten, strijdt en kampt daarvoor, viso aperto, met open vizier. Bekwaamt u meer en meer, want de wetenschap is kracht in den strijd des levens. Bemint uw land, zooals Père Didon het u leerde, want de eerste plicht van een christen en van een burger is zijn vaderland lief te hebben. Het Fransche volk is eene groothartige en edele natie.

Frankrijk heeft noodig opgewekt en opgeheven te worden uit zijne ellende. Zonder twijfel het is bewerkt en ten onder gebracht door de geheime genootschappen, door de vijanden van den godsdienst. Doch tegenover het pogen van den vijand moet men de vereenigde kracht van eerlijke lieden stellen.

Ik bemin Frankrijk op eene bijzondere wijze, ik heb het willen vereenigen, ik heb het willen opheffen. Maar wie zal het beter oprichten dan gij, gij, de jeugd, gij, de kracht, gij, de toekomst?"

Met bijzonderen nadruk sprak de Paus deze woorden uit en het scheen, als wilde Hij ze diep prenten in de harten dier jongelieden om ze daarin te doen bewaren gelijk de gedachtenis aan Rome zelve.

Van alle audiëntien, door den H. Vader verleend, zegt de *Moniteur de Rome*, mogen er talrijker en plechtiger zijn geweest, geen echter was zoo indrukwekkend en zoo hartelijk als deze.

— Ruim 600 kinderen uit Zwitserland vertrokken dezer dagen naar Rome en zullen door Z. H. den Paus worden ontvangen. Een koor uit hun midden zal voor Z. H. eene hymne zingen.

— Onder de hooge goedkeuring des Pausen, heeft zich te Rome een comité gevormd, om propaganda te maken voor de ideeën, neergelegd in de encycliek „Rerum Novarum." Vertegenwoordigers uit verschillende nationaliteiten hebben in dit comité zitting.

— De correspondent van de *Univers* weet het volgende te verhalen over de bijzondere audiëntie, welke de vorige week verleend is aan prins George van Griekenland en aan den erfprins van Montenegro. Beiden waren in groot uniform en verlieten het Vaticaan geheel onder den machtigen indruk van den grooten Leo, hetgeen zij volstrekt niet trachtten te verbergen. De prins van Montenegro was geheel bewogen en zeide, dat hij zich gelukkig gevoelde den Paus te hebben gezien en dat deze dag een der schoonste van zijn leven was.

Italie. — Indrukwekkend moet bij het vorstelijk jubilé het voorbijtrekken van de staatkundige en militaire vereenigingen uit Rome en de provincie met hunne muziekkorpsen en vaandels geweest zijn. De stoet telde 20,000 personen en 20 muziekkorpsen, het voorbijtrekken duurde 2 uren. Gedurende dien tijd bleven de Koning en de Keizer op het balcon staan. Keizer Wilhelm heeft den Koning het geschenk aangeboden, dat hij uit Berlijn medegenomen had. Het is een massief zilveren beeld, Italië voorstellende. Op een gouden schild, waarop de rechterarm steunt, is in levendige kleuren het wapen van Savoie geschilderd. Op het hoofd prijkt een diadeem, waarin de ster van Italië gevormd door een grooten brillant. Een eboniet voetstuk draagt de spreuk van het huis Savoie: "Semper ovanti Savoja!" Men schat het aantal vreemdelingen te Rome op niet minder dan 200,000. Onder de buitenlanders winnen het de Duitschers in aantal. Om 11 uur ontplofte voor het kapitool een bom, zij richtte echter niet veel schade aan. Men hoopt, dat er geen menschenlevens te betreuren zijn.

Keizer Wilhelm maakte woensdag een uitstapje naar Albano. Koning Humbertus opende dien dag met zijne Gemalin de nationale tentoonstelling in de "Thermen van Diocletianus." Zelfs in de vreemde vervolgt den Keizer diens gewoon rijtuig-ongeluk. Bij een ritje in de omstreken van Rome werd een draai te kort genomen, zoodat het lemoen brak en de paarden en een jockey vielen, gelukkig zonder zich te bezeeren. Dit had een langdurig oponthoud tengevolge en met een ander rijtuig moest Z. M. huiswaarts keeren.

— De Koning heeft een half-millioen lires geschonken, aan het werk voor de oprichting te Rome, van een gesticht voor de kinderen van verongelukte werklieden.

— Keizer Wilhelm heeft aan kardinaal Rampolla de orde van den Zwarten Adelaar geschonken. Z. H. de Paus heeft met baron de Marschal een onderhoud van een halfuur gehad.

— Volgens Fransche bladen spreekt men veel over een voorval van den feestmaaltijd op het Quirinaal. De Keizer had in het Duitsch eene toespraak gehouden. Toen hij zijn geestdriftvollen toost—die overigens door weinigen verstaan werd, zeggen de Fransche bladen — geëindigd had, richtte grootvorst Wladimir zich tot mevrouw Billot, de echtgenoote van den Franschen gezant, die aan zijne rechterzijde gezeten was, en zeide in het Fransch zoo luid dat de omringenden het verstonden: „Ik, mevrouw, ik drink op uw vaderland, eenvoudig en zonder frasen en van heeler harte." De verslagenheid was algemeen.

Frankrijk. — De kamer heeft eene avondzitting gehouden, die tot middernacht heeft geduurd. Een bijzonder incident had er niet plaats. Met 171 tegen 5 stemmen heeft de kamer bij de 2e lezing een voorstel aangenomen van Villebois-Mareuill, behelzende dat alle personen die operatiën aan de Beurs doen, van Fransche nationaliteit zullen moeten zijn, en zullen moeten voldaan hebben aan den dienstplicht.

— De kerels, die het hôtel van de markies Panisse Passis te Parijs, geplunderd hebben, weigeren voor den rechter van instructie eenig antwoord te geven op de hun gestelde vragen. In het begin toonden zij zich geneigd een en ander te verklaren, maar weldra namen zij de strengste stilzwijgendheid in acht en dreven het zelfs zoo ver, dat zij hun cel niet meer wilden verlaten om voor den rechter te verschijnen; men heeft geweld moeten gebruiken. Niettemin is Atthalin er in geslaagd de schuld van drie verdachten vast te stellen, alsook die van een heeler, die het zilverwerk ontvangen had, wetende van waar het kwam. Drie Italiaansche anarchisten, medeplichtig in den diefstal zijn voortvluchtig. De aangehoudenen in deze zaak zullen binnen kort voor het hof van Asises verschijnen.

— De regeering heeft aan den aartsbisschop van Avignon en de bisschoppen van Valence, Viviers, Nimes en Montpellier, wien een tijdlang hunne jaarwedde onthouden was, om hunne der regeering vijandige houding, (?) de jaarlijksche bezoldiging terug gegeven. Alleen mgr. Gouthe-Soulard, aartsbisschop van Aix, blijft vooralsnog van deze billijke restitutie verstoken en zal zijne jaarwedde nog niet ontvangen.

— In correctioneele kamer der rechtbank te Parijs heeft den 75jarigen Donou, stichter en voorzitter van den raad van beheer der „Caisse des dépôts et comptes courants" tot 4 jaren gevangenisstraf veroordeeld, wegens handelingen in strijd met de statuten, waardoor aan die vennootschap een schade van 70 millioen fr. is berokkend en welke door valsche balansen en uitkeeringen van verdichte dividenden waren bedekt gehouden. De directeur Cautier is tot 2 jaren, de administrateur baron Poiseon tot 8 maanden gevangenisstraf veroordeeld en elk der 3 veroordeelden tot 3000 fr. boete.

Duitschland. — Er heerscht gespannen verwachting te Berlijn. Alle kansen voor de legerwet schenen voorgoed verdwenen; de onderhandelingen van de regeering met het centrum hadden tot niets geleid. Hoe hachelijk de zaak van het regeerings-ontwerp stond, bleek uit het ongewone besluit van den Keizer, zijn reisplan te veranderen wegens den ernst van den toestand. Men verwachtte een bijzonder plechtige betooging: een boodschap of troonrede over de ontbinding, of eene bijzondere bespreking van Keizer en kanselier, om die ontbinding te voorkomen door een concessie van regeeringswege. Deze concessie is echter den Keizer reeds vooruitgeijld. Wellicht in antwoord op het aanbod van den centrumsleider Von Huene om eene vergrooting der legersterkte met 70,000 man toe te staan (het regeeringsontwerp vraagt 83,894 man), heeft Caprivi den eisch voor het eerste jaar met ongeveer 10,000 man verminderd en heeft eene vergadering van leden van alle groote partijen hiermede genoegen genomen. In een latere vergadering van de radicale partij verklaarde zich slechts de minderheid van 10 leden voor eene schikking.

— 29n April nam de Rijksdag het wetsontwerp betreffende de aanvullings-reserve in tweede lezing zonder beraadslaging aan; evenzoo het aanvullings-crediet voor de tentoonstelling van Chicago, het gezantschap te Washington en het gezantschapsgebouw te Madrid in derde lezing, en het tweede aanvullings-crediet van 6¼ millioen mark voor de leveringen in natura ten gevolge der gestegen graanprijzen, een eerste en tweede lezing.

— In den rijksdag verklaarde Ahlwardt, dat hij ten opzichte van het invalidenfonds geen stukken bezit. Hij zal echter bewijzen, dat Bleichröder en Hanseman met medewerking van den toenmaligen directeur Miquel aan het Duitsche volk eene schade berokkend hebben van vele honderden millioenen. Ahlwardt beweert verder, dat Miquel als directeur der "Disconto-Gesellschaft" ook voor eigen rekening zaken heeft gedaan. Hij haalde een aantal mislukte Gründig-ondernemingen aan, aan welke volgens hem, Miquel zou hebben mede gedaan. Tusschen Rickert en Ahlwardt ontspon zich een zot tooneel. Rickert brak, in zijne verontwaardiging, Ahlwardt's redevoering herhaaldelijk af met den uitroep: "Lasteraar!" Hierop schreeuw-

de Ahlwardt giftig: „U, mijnheer Rickert ontvangt als directeur van de "Judenschutztruppe" in Duitschland 12,000 mark salaris 's jaars!" (buitensporig gelach). "Infame leugenaar en lasteraar!" stiet Rickert uit, hijgend van woede.

— Hoe hatelijk Ahlwardt door zijne tegenstanders wordt behandeld, bleek weer opnieuw in de commissie-zittingen, waar het soms zeer heftig is toegegaan, en waar hij werd uitgescholden dat het een aard had. Hoe onpartijdig die commissie over zijne ingeleverde stukken oordeelt, kan men wel nagaan, nu zelfs de president een gevoel van wrevel jegens den man zoo weinig kon onderdrukken, dat hij hem aanmerking maakte over het weinig zorgvuldige van zijn toilet. Ahlwardt ook niet van gisteren, verscheen den volgenden dag in zijn beste plunje, verzoekende nu ook naar zijne kleederen te worden behandeld.

— Woensdag 26 April werd in den rijksdag het legerontwerp behandeld. Groeber verdedigde de houding der commissie. Caprivi bedankte de conservatieven, dat zij zich aan de zijde der regeering hebben geschaard: de eer, het bestaan, de toekomst van Duitschland zijn bij deze zaak gemoeid. De verbonden regeeringen zullen alle middelen, waarover zij volgens de grondwet beschikken kunnen, aanwenden om het doel te bereiken. Verwerping van het ontwerp zou den politieken toestand verergeren, ook Bismarck's in eeuwen eenig diplomatiek genie hield versterking van het leger noodzakelijk; de vraag rijst zelfs, of het wel voldoende zou zijn om alleen tegenover Frankrijk offensief op te treden.

— Donderdag 27 April verklaarde Caprivi onder groote beweging in den rijksdag, dat hij de woensdag afgelegde verklaring in zooverre moest wijzigen, dat, mocht het tot ontbinding van den rijksdag komen, het compromis-voorstel van Von Heune de verkiezings-leuze der regeering zoude zijn. Deze verklaring door Caprivi afgelegd, is blijkbaar een gevolg van een langdurig onderhoud, dat donderdag tusschen den Keizer en den rijkskanselier heeft plaats gehad.—Richter verklaart in naam der vrijzinnigen nooit door meer vaderlandsliefde geleid te zijn dan toen hij zich tegen dit ontwerp verklaarde. (Bijval links.) Caprivi dankte Von Heune voor zijn voorstel, dat bij nieuwe verkiezingen de leuze der regeering zoude zijn. (Levendige bijval.) De stemming is niet vóór morgen te verwachten. Alles bijeen genomen is het zeker, dat het lot van het legerontwerp ten slotte afhangt van slechts enkele stemmen.

Engeland.—De verloving van den hertog van York met prinses Marie v. Teck is officieel aangekondigd.

— In het Lagerhuis heeft Charles Dilke gevraagd hoe lang men nog in Egypte dacht te blijven en of het tijd werd dat de regeering in deze eene verklaring aflegde. Op Gladstone's verzoek evenwel verwierp men de motie, waarbij de regeering hiertoe werd uitgenoodigd. Eene voortdurende bezetting van Egypte, zeide Gladstone, zou zeker strijdig wezen met de goede trouw, zoowel tegenover Turkije als tegenover Europa. Het kan ook zeker zijn, dat de regeering de mogendheden eens uitnoodigt tot eene conferentie over het Egyptische vraagstuk, maar dan moeten der regeering de handen niet worden gebonden door gedwongen verklaringen. Men moet niet vergeten, dat de jongste voorvallen in Egypte den geregelden gang van zaken daar een weinig hebben verstoord en dat die nu herstel behoeft, waarmede eenige tijd zal gemoeid zijn. Tot zoolang blijft Engeland in Egypte zijn plicht vervullen, daarbij rekenend op de medewerking van den Khedivé en diens ministers.

— De 88jarige Engelsche premier Gladstone is de eenige minister, die op zulk een hoogen leeftijd nog een werkzaam deel aan de regeering van zijn land neemt. Lord Palmerston stierf wel in het harnas, maar hij overleed den avond voor zijn 82n verjaardag; Chatham stierf op zijn 70e jaar, en toen dat doodelijk ongeluk sir Robert Peel overkwam was hij 62 jaar, lord Russell bereikte wel den hoogen leeftijd van 86 jaar, maar hij was sedert zijn 74e jaar uit den staatdienst getreden. Lord Beaconsfield stierf toen hij 77 jaar was.

Spanje.—In den jongsten ministerraad is langdurig beraadslaagd over de begrooting van uitgaven. De Minister van financiën verzocht, dat men bij de ontvangsten alleen rekening zou houden met de zekere, de waarschijnlijke geheel buiten rekening latend.

— De gewezen burgemeester van Madrid, Bosch, die door zijn bestuur zooveel ergernis gaf en wiens val verleden jaar den val van het conservatieve ministerie ten gevolge had, dat hem tot iederen prijs dekken en steunen wilde, zal nu eerlang terecht staan met 4 raadsleden als medeplichtigen aan zijne ergerlijke knoeierijen. Het voorloopig onderzoek is afgeloopen en er is reeds bij den senaat verlof aangevraagd tot het vervolgen van Bosch, die levenslang senator is. Men twijfelt niet of dat verlof zal worden verleend.

Servie.-Koning Alexander heeft volgens de *Köln. Ztg.*, aan zijne ouders schriftelijk mede gedeeld, dat door zijne meerderjarig-verklaring het besluit, waarbij de gewezen Koning verbannen werd, is opgeheven. Het zou niet te verwonderen zijn, indien de Koning zijn thans verzoende ouders naar Servië terugriep, zonder dat hij hun daarom eenigen invloed behoeft te geven op de regeering.

Koning Milan, de vader van koning Alexander, wordt nog in deze maand te Belgrado verwacht. Wanneer koningin Nathalie zal komen is nog onzeker. De gewezen Koningin vertoeft nog steeds in de Krim en poogt daar de toestemming te verkrijgen van czaar Alexander voor een huwelijk met haar zoon, den jeugdigen doch meerderjarig-verklaarden Koning met grootvorstin Xenia, de 18jarige dochter van den Czaar. Naar men beweert bestaat er kans, dat dit huwelijksplan zal slagen.

Een correspondent van de *Daily News* vertelt, dat de Czaar en de Czarin koningin Nathalie beloofd hadden, zich tegen een huwelijk van koning Alexander met de grootvorstin Xenia niet te verzetten. Doch het is zeer de vraag of de 16 jarige Koning reeds aan een huwelijk met de oudste dochter van den Keizer der Russen denkt.

— De afgezette Servische regent Ristitch zal Servië verlaten. Hij heeft, naar het schijnt, geheel afgedaan. Koning Alexander zeide van hem: "De hr. Ristitch schijnt het bloedbad van Goratschitsch (bij de jongste verkiezing), waar hij koelbloedig 42 Serviërs als honden deed neerschieten, snel vergeten te hebben. Ik echter heb deze gewelddaad niet vergeten. Ristitch zal daar voor boeten."

Van meer belang is, wat de gewezen regent Ristitch aan een correspondent van het *Fremdenblatt* verklaarde. Hij zeide, dat indien de ouders van den Koning hun wensch tot spoediger meerderjarig-verklaring van den koning hadden mede gedeeld, deze door bijeenroeping van de groote Skupshina in wettigen vorm zou zijn uitgesproken. In Servië, zeide hij, bestaat geen middenweg tusschen ijzeren dwang en anarchie. Zelfs al ware de meerderheid der liberalen 100 in plaats van 69 geweest, dan nog zouden de zaken denzelfden loop hebben genomen.

— De nieuwe regeering was zoo verstandig eene amnestie af te kondigen wegens politieke misdrijven. Voorts besloot men vorst Ferdinand van Bulgarije, wanneer hij op zijn thuisreis de grenzen mocht passeeren, te begroeten met vorstelijke eer. Zeer ten goede komt het aan het nieuwe ministerie, dat onder de liberale partij eene scheuring is ontstaan. Een 40tal leden der partij heeft zich als zoogenaamde „jong-liberalen" afgescheiden.

— Daags daarna is te Belgrado het manifest verschenen der liberale afgevaardigden, waarin zij protesteeren tegen den staatsgreep van 1 Apr., en plechtig verklaren dat zij zich met alle kracht tegen de „onwettige regeering" van koning Alexander zullen blijven verzetten.

Zwitserland. — Keizer Wilhelm bereikte dinsdag 23 Apr. het te zijner eer feestelijk versierde Lucern, waar president Schenk hem met eene toespraak welkom heette. Uw bezoek, dus sprak hij ongeveer, bevestigt de goede betrekkingen tusschen Duitschland en Zwitserland, dat, hoezeer ook steeds bereid met kracht zijne onafhankelijkheid en vrijheden te verdedigen, toch het levendigst belangstelt in de pogingen tot behoud van den vrede, waarvan de Keizer de machtige verdediger is. In antwoord dankte de Keizer uit naam van het Duitsche volk voor de vriendelijke ontvangst. De Keizer roemde het schoone land, welks gastvrije ontvangst jaarlijks aan duizenden zijner onderdanen de gezondheid wedergeeft. Het verheugt den Keizer, dat de goede betrekkingen steeds onveranderd voortduren. Ook de handelsbetrekkingen, hoopt Z. M., zullen zich meer en meer uitbreiden en er toe bijdragen de vriendschap tusschen beide volken te versterken. Ik drink — de toespraak werd gehouden aan een déjeuner in het Schweizerhof— ik drink op Zwitserland. Na nog eenig oponthoud is de Keizer met zijn gevolg omstreeks 12 uur des middags verder gereisd naar Carlsruhe waar men dinsdag-avond om 6½ uur aankwam. De Groothertog en de Groothertogin van Baden waren met hun gezin aan het station, en de burgemeester heette den Keizer welkom met eene toespraak, waarin hij o. a. verklaarde zich er over te verheugen, dat hij den Keizer kon begroeten op een oogenblik waarop Z. M. zonder zorg voor de weerkracht des rijks kon terugkeeren en het tot stand komen der legerwet zonder binnenlandschen strijd verzekerd schijnt. De Keizer verklaarde, die verwachting te deelen en verheugd te zijn haar te kunnen uitspreken in de hoofdstad van den Vorst, die de nationale idée altijd zoo hoog had gehouden,— den Groothertog van Baden.

— Tot hiertoe bestond in het kanton Bern nog het oude "placet" voor de bisschoppelijke mandementen, 't is te zeggen, de bisschoppen mochten geen openbaar stuk uitvaardigen, zonder dat de regeering daaraan hare goedkeuring had verleend. De Groote Raad heeft nu met 80 tegen 70 stemmen eene grondwetswijziging aangenomen, waarbij het recht van "placet" wordt afgeschaft.

Bulgarije.— Het huwelijk van vorst Ferdinand met prinses Maria Louise van Parma is op Villa Pianove voltrokken, in tegenwoordigheid van de ministers Stambouloff en Grekoff. Na afloop vertrok het jonge paar over Spezzia naar Turkije.

Amerika. — De wereldtentoonstelling te Chicago is 2 Mei door president Cleveland geopend. Het weder was onaangenaam en de hemel bewolkt; maar dit deed geen afbreuk aan de geestdrift der duizenden, die zich op de tentoonstellingsterreinen verdrongen. In de statigen optocht kwam de stoet, bestaande uit de rijtuigen met den president, de ministers en den hertog van Veragua (nakomeling van Columbus) en diens gemalin van Lexington Hall aanrijden, overal door de menigte met toejuichingen begroet. Eerst werden nu de nationale liederen gespeeld, vervolgens een gebed gedaan en daarna eene feestcantate uitgevoerd, toen nam Cleveland kortelijk het woord. Hij heette de vertegenwoordigers uit de verschillende landen, zeide hij, hartelijk welkom en begroette met name hen, die overgekomen waren uit de oude wereld en die hij uitnoodigde hun aandacht te willen wijden aan de grootsche werken, door het jonge Amerikaansche volk tot stand gebracht. En alsnu, het was inmiddels 12 uur geworden, als wilde hij eene proeve geven van wat dat jong Amerika vermag, strekte Cleveland, gelijk een toovenaar, de hand uit, drukte op een knopje, en ziet daar begonnen plotseling al de werktuigen in de machine galerij te werken en al de fonteinen op het terrein hunne waterstralen op te werpen, terwijl te gelijk alle klokken begonnen te luiden en om het terrein artillerie-salvo's werden gelost. En daartusschen weêrklonk het „Hallelujah," van Händel, door alle aanwezigen medegezongen, — groot alles en grootsch zeker, maar of het alles even welluidend was als grootsch, durven we niet uit te maken. De onvermijdelijke „lunch" besloot de officieele plechtigheid.

— Op de wereld-tentoonstelling te Chicago is al een brutale poging tot diefstal gedaan. Een man had de urn met de asch van Columbus gestolen uit de glazenkast, waarin zij wordt tentoongesteld. Hij werd betrapt door een opzichter, die hem, na een worsteling de urn afnam. Maar de dief wist te ontvluchten. Men heeft voorts het pakket, dat naar men meende, de Keizerlijke Russische juweelen voor de tentoonstelling bevatte, ledig bevonden. Waarschijnlijk zijn die kostbaarheden gestolen.

NOTICIANAN DI CABEL

—o—

Paris, *18 Mayo.*— Contaduría di fóndonan nacional a haci bancarota coe un pasivo di 25 miljón franc; 3 director a huí bai.

Trópanan di Siam a atacá un guarnicion francés, koe a rechazá e ataque.

Gobierno di Siam dici koe e atacádonan tabata un partida di pirata koe él no tin ningún autoridad riba nan.

Banki real di Queensland a kibrá.

New-York, *18 Mayo.*—Cámara francés di diputadónan a bolbé bini koe e ley pa formá un ministerio di colonia.

Compañia *White Star* a cerrá un contrato coe Mr. Howland pa trahá un vapor pa camná más koe e último di Compañia *Cunard*. E vapor mester tini 12 pia más largoe koe "Great Eastern".

Melbourne.—Nan ta anunciá kibramentoe di diferente otro banki.

Washingtón.— Corte Suprema a decidí di expulsá chinonan, koe ta na número di 100,000 na Estados Unidos. Ta di temé koe China, pa venganza, lo expulsá misionéronan i kibrá toer negocio coe Estados Unidos.

Paris, *22 Mayo.*— Corte di apelación a anulá sentencia di Mess. de Lesseps, Cottu, Fontaine i Eiffel.

Londres.—Huelga di Hull a caba. Obreronan a aceptá toer condición di directornan.

Roma.—Gabinete italiano a presentá su dimisión pa motivo koe Cámara a rechazá e proyecto di presupuesto.

New-York.—Infanta Eulalia a ser recibí na New-York coe un salva di 21 tiroe. Presidente Cleveland lo recibiéle awé.

Paris, *24 Mayo.*— Vapor correo di linea transatlántica fó di Antíllanan a yega San Nazaire awe 10 ora di mainta.

Berlin.—Dia 15 di Junio lo tin elección pa Reichstag.

Madrid.—Nan ta bisa koe Emilio Castelar ló retiréle fó di vida política.

New-York.—E barcoe di guerra spanjó coe princesa Eulalia abordo, a salí pa Cádiz.

VERSCHEIDENHEDEN.

Een ijverig apostel der philatelie schreef aan den heer Gladstone om inlichting, of Ierland, ingeval het *Home Rule* krijgt, ook eigen postzegels zal rijk worden. Het lakonisch antwoord op een briefkaart luidde: dat dit de zaak der Iersche regeering zou zijn.

Daar Ierland krachtens de *Home Rule Bill* zijn onafhankelijk postbestuur zal krijgen, is het waarschijnlijk dat er ook afzonderlijke Iersche postzegels komen. Een reden voor de ijverige postzegelverzamelaars om vurige aanhangers van Iersche *Home Rule* te worden!

De Belgische schilder De la Hoese weigerde een portret der overleden ko-

ningin Louise Marie, dat de Belgische regeering veertien jaren geleden bij hem besteld had, af te leveren, omdat de museums-commissie het niet in het koninklijk museum wilde ophangen, naast De Witt's portret van Leopold I, hetgeen toch vooruit in een contract was bepaald. De regeering deed hem een proces aan, en thans is in dit proces, dat zes jaar geduurd heeft, in laatste instantie uitspraak gedaan. De la Hoese wordt daarbij veroordeeld tot afleveren van het portret aan den Staat en tot betaling van 25 frs. schadevergoeding voor iederen dag der vertraging.

— De heer G., zich onlangs te Utrecht bevindende, deed met zijn vriend A. eene wandeling, toen zij een venter zagen aankomen, aan wien A. een onpleizierige kennis had, nl. dat hij een aardig sommetje van den kerel had te vorderen. Hé, zei A. tot zijn vriend G., daar komt die venter aan, van wien ik nog geld moet hebben; weet je wat, je moest eens voor deurwaarder spelen en zien of je het geld in handen kunt krijgen.

Zoo gezegd, zoo gedaan.

G. begaf zich naar den man en kweet zich zeer goed van zijn deurwaarderstaak.

Nadat hij den venter goed in het nauw had gebracht, zooals hij meende, zeide deze: „Nah, meheir, ikke wou zoo gaarne bethalen, maar zhiet, ikke heb niks, alleen heene groote pendule zhonder stholp, wille de heeren dhie hebben, in Gods naam."

A. wenkte zijn vriend om dit maar aan te nemen, en G. gaf dan ook zijn goedkeuring eraan, mits dadelijk de pendule te gaan halen.

De arme schuldenaar bracht de heeren straat uit straat in en liet hen een halfuur lang door straten en stegen loopen, totdat hij hen eindelijk bij den Dom bracht en zeide:

„Na, dha is de pendule, zhonder stolp, als de heeren hem nhu maar whillen whegnemen, whant om hem nou nog thuis te brengen, zou te veel gevorderd zijn."

Reiziger, vertrouwelijk tot een aander, die naast hem zit,

„ Is u soms van de belasting?"

„ Neen!"

„ Geldophaler van de gasfabriek?"

„ Neen!"

„ Van de waterleiding?"

„ Neen!"

„ O! colporteur soms?"

„ Neen! Maar hoe vraagt u dat zoo?"

„ Wel ik zag u, toen ik naar 't spoor ging, juist uit een huis vallen, terwijl een emmer en een bezem u achterna vlogen en een strijkijzer rakelings aan uw hoofd voorbij snorde; daarom dacht ik, dat u een van die soort van menschen waart, die...."

„ O, neen, ik woon dáár, (fluisterend) ik had een paar woorden met mijne vrouw, weet u!"

„ O zoo! neem me dan niet kwalijk.."

De nog thans bestaande gewoonte, om over afgestorvenen te rouwen, door het dragen van zwarte kleederen, terwijl de vrouwen een zwarten sluier voordoen, kwam eerst in het begin der 16e eeuw in zwang. In vroegere riddertijd droeg men aan het hof nooit zware rouwkleeding. De rouwkleur was nu rood, — mantel, rok, muts, schoenen alles was van deze kleur.

Bij grooten rouw, bijv. voor echtgenoot of vader plachten de vrouwen ringen noch handschoenen te dragen. De haren hingen los neder, het grijze bont verwijderde men van de kleederen, om er wit voor in de plaats te stellen. Wanneer men een lijf of mantel droeg, mocht daaraan geen sjerp, zijden lint of eenig ander versiersel zitten.

Bij de Hoogmis voor afgestorvenen moesten de edellieden, mannen zoowel als vrouwen, een sleep van een el lengte dragen. Een dergelijk kleedingstuk moesten zij aan hoofd bevestigen. Koning Hendrik III van Frankrijk was de eerste, die over zijn broeder in het zwart rouwde.

De dames betreurden, op het eind der 16e eeuw, hun mannen en verloofden in bruine kleederen, en een grooten sluier, verder door doodshoofden en doodsbeenderen, welke op haar halskettingen en armbanden in goud waren aangebracht en door kleine zilveren oplegsels, op enkele deelen der kleeding, welke even zoovele tranen moesten voorstellen.

Na eenigen tijd gerouwd te hebben, werden de doodsbeenderen vervangen door kleine portretten van den afgestorvene, welke zij op de borst droegen, doch deze portretten moesten met zilveren banden omgeven zijn.

— Niet onaardig is de volgende (in allen ernst bedoelde) beschrijving der redenaarsgaven van een Belgisch Kamerlid.

„Zijn orgaan is geweldig; zijne ernstige, diepe stem gelijkt het rommelen des donders.

„Hij spreekt niet, hij dondert! En bijwijlen, als door een tooverslag, te midden zijner schrikwekkende uitbarstingen, wordt zijne taal rijk aan beelden, zijn woordenkeus dichterlijk, zijne stem zachter; zijne vergelijkingen, vol gratie en snedigheid, vormen eene treffende tegenstelling met de onstuimigheden van een oogenblik te voren. Het is dan, alsof men den lieflijken zang des nachtegaals hoort na het gebrul van den leeuw en de krijschende kreten van den gier — het is eene welluidende schuiftrompet!"

MEJORES TIEMPOS VENDRÁN

"Puede esperar un porvenir mas brillante."

La sentencia arriba citada forma parte de una carta que Don Angel M. de Panillos ha escrito á los sucesores de Moreno Miguel, farmacéuticos en Madrid.

Que haya un hombre que pueda anticipar mayor felicidad en el futuro que la que ha gozado en el pasado es un hecho sobre el que pueden felicitarle sinceramente sus amigos. Porque, ¿ qué es la vida sino es por el placer y alegria que nos trae? Ser descargado de un peso, estar libre de ansiedades, ser aliviado de algun dolor, son cosas semejantes al desaparecer las nubes del cielo despues de los dias de tormenta y horror.

La carta entera es como sigue: "Hace algun tiempo" — dice el que la suscribe — " que estando en uno de sus establecimientos consulté á V. acerca de las medicinas que podrían curar más pronto y eficazmente una enfermedad pertinaz del estómago de la que había venido padeciendo por largo tiempo, habiendo probado sin éxito alguno infinidad de medicinas de todas clases.

"Sabrá V. que por su firme recomendación decidí hacer uso del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ahora me apresuro á dar á V. las más sinceras gracias por su consejo, puesto que es á este Jarabe que debo la más completa cura de tan terrible enfermedad, para la que habían sido inútiles todos los demás remedios.

"Gracias al Jarabe de la Madre Seigel, puedo dedicarme ahora á mi trabajo, y *gozo de la vida nuevamente en plena juventud. Puedo esperar un porvenir más brillante* libre del continuo sufrimiento á que parecía destinado.

" No sé si podrá V. comunicar la espresión de mi gratitud á los propietarios del Jarabe al que debo mi restablecimiento. Pero si le fuera posible comunicárselo le estaré á V. aún más agradecido.

"Suyo, etc. (fdo.), Angel M. de Panillos."

El farmacéutico citado, que es uno de los más respetables de España, no perdió tiempo en participar á los propietarios del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, el deseo y sentimientos de su corresponsal, enviándoles copia de la carta que dejamos trascrita. Se alegraron, aunque no se sorprendieron, del resultado producido por el uso de su medicina en el caso mencionado.

La enfermedad era indigestión y dispepsia, lo que no es peculiar á ninguna nación ó país, pero que es el orígen de pesar y sufrimiento incalculable por toda la extensión del mundo civilizado. Verdaderamente casi se puede decir que es la enfermedad *única*, tanto más cuanto que otras afecciones tales como reuma, afección al hígado y riñones, bronquitis, tisis, postración, nerviosa, insomnio crónico y jaquecas, están ahora reconocidas por las autoridades médicas más eminentes de ser nada más que el resultado y por lo tanto los síntomas, del entorpecimiento y embargo de las funciones del estómago, que es la fuente de toda fortaleza en la vida física. *Abolir la causa es siempre equivalente á librarse del efecto.*

Este remedio cuyo uso es cada dia mayor en España cura la indigestión y dispepsia y anula su continuación como ninguna otra preparación ha podido hacer. Se destina á este objeto y solamente á él.

Podemos añadir que farmacéuticos de tal reputación como los mencionados en la carta, nunca hubieran recomendado, una medicina de cuyos méritos no se hubieran cerciorado ántes; y tanto su agradecido corresponsal como el público en general que lea su franca y persuasiva carta y se aproveche de ella, no podrán ménos de agradecerles el haberles llamado su atención hacia el Jarabe.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.	Venezuel.	Philadelphi
Vertrekt van NEW YORK....	April. 5	April. 15	April. 26	Mei. 6	Mei. 17	Mei. 27
Komt aan te CURAÇAO	,, 11	,, 21	Mei. 2	,, 12	,, 23	Juni. 2
Vertrekt van	,, 12	,, 22	3	,, 13	,, 24	,, 3
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 13	,, 23	,, 4	,, 14	,, 25	,, 4
Vertrekt van ..	,, 13	,, 24	,, 4	,, 15	,, 25	,, 5
Komt aan te LA GUAYRA..	,, 14	,, 25	,, 5	,, 16	,, 26	,, 6
Vertrekt van	,, 18	,, 28	,, 9	,, 19	,, 30	,, 9
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 19	,, 29	,, 10	,, 20	,, 31	,, 10
Vertrekt van ,,	,, 19	,, 29	,, 10	,, 20	,, 31	,, 10
Komt aan te CURAÇAO	,, 20	,, 30	,, 11	,, 21	Juni. 1	,, 11
Vertrekt van ,, ...	,, 21	Mei. 2	,, 12	,, 23	,, 2	,, 13
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,, 22	,, 3	,, 13	,, 24	,, 3	,, 14
Komt aan te NEW-YORK...	,, 25	,, 9	,, 19	,, 30	,, 9	,, 20

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO	April. 12	April. 22	Mei. 3	Mei. 13	Mei. 24
Komt aan te MARACAIBO	13	23	4	14	25
Vertrekt van "	18	29	9	20	30
Komt aan te CURAÇAO	19	30	10	21	31

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT E HIJOS, CURAZAO.